

POSELSTVÍ NEMOCNÝM

ADVENT

A VÁNOCE 2019

Milí přátelé,

podobným oslovením začínáme toto poselství už po sedmnácté. Bylo to v adventu 2011, kdy mne O. arcibiskup v souvislosti se začínající službou nemocničních kaplanů v naší olomoucké arcidiecézi pověřil přispívat do tohoto poselství. On sám spolu s nyní již emeritním O. biskupem Hrdličkou psali svá povzbudivá slova již od r. 1995. Od této doby až do nynějška se o sběr příspěvků, jejich tisk i rozesílání starali pracovníci Centra pro aktivity laiků, kterým za tuto obětavou službu upřímně děkuji.

V souvislosti s rozvinutím služby nemocničních kaplanů v naší arcidiecézi rozhodl Otec arcibiskup Jan Graubner o založení nového Centra pro pastorační nemocných. V současné době totiž ve 20 nemocnicích, 3 domovech pro seniory a 2 hospicích působí 35 nemocničních kaplanů a 31 dobrovolníků.

Se svými spolupracovníky na vzniklém centru – Dr. Martou Hošťálkovou, trvalým jáhnem Mgr. Romanem Neherou a Mgr. Alenou Rosovou – vytváříme nemocničním kaplanům zázemí pro jejich službu. Kromě toho nás Otec arcibiskup pověřil úkolem zajistit přípravu a distribuci Poselství tak, abyste je dostávali stejně jako dříve a aby pro Vás bylo povzbuzením i nadále.

P. Bohumír Vitásek,

biskupský delegát pro pastorační nemocných

K prožívání adventní doby
Vám nabízíme myšlenku na každý den:

1. Světlo víry má jedinečnou povahu, neboť dokáže osvěcovat celou lidskou existenci.
2. Víra obohacuje lidskou existenci ve všech jejích dimenzích.
3. Víra, pokud je spojena s obrácením, je opakem modloslužby: zřiká se model, aby se v osobním setkání navrátila k živému Bohu.
4. Jen v lásku, která se nevyhýbá smrti, a tím prokazuje, jak moc mě miluje, je možné věřit.
5. Věřící člověk získává svou sílu z důvěryplného odevzdání se do rukou věrného Boha.
6. Náboženský člověk je na cestě a musí být připraven nechat se vést, vyjít ze sebe, aby hledal Boha, který vždy překvapuje.
7. Kdo se vydá na cestu, aby konal dobro, už se přibližuje Bohu a dostává se mu jeho pomoci.
8. Víra přijímá Boží Slovo jako bezpečnou skálu, na níž může budovat s pevnými základy.
9. Věrný člověk je ten, který věří Bohu, jenž slibuje; věrný je Bůh, který dává to, co člověku slíbil.
10. Kdo se nechce svěřit Bohu, musí naslouchat hlasům četných model.
11. Věřit znamená svěřit se milosrdné lásce, která vždy přijímá a odpouští, udržuje život a dává mu směr.
12. Víra je Bohem zdarma daný dar, který vyžaduje pokoru i odvahu důvěřovat a svěřit se.
13. Křesťanská víra má svůj střed v Kristu, je vyznáním, že Ježíš je Pán a Bůh jej vzkřísil z mrtvých.
14. Ten, kdo věří, není nikdy sám, proto se víra šíří a zve do této radosti druhé.
15. Staví-li člověk víru na Bohu, který je Bůh pravdy, sám se stává pevným.
16. Položit život za přátele je nejvyšším důkazem lásky a Ježíš zemřel za všechny, i za nepřátele, aby tímto způsobem proměňoval srdce.

17. Bůh k nám promluvil skrze Ježíše, a to nikoli slovem, jež je jedním z mnoha, nýbrž věčným Slovem.
18. Pokud si člověk myslí, že odloučením se od Boha najde sám sebe, jeho život ztroskotá.
19. Víra v Krista nás zachraňuje, protože v něm se život radikálně otevírá Lásce, která nás předchází a proměňuje zevnitř, jedná v nás a s námi.
20. Víra není soukromá záležitost. Rodí se z naslouchání a je určena k tomu, aby byla formulována a stala se zvěstí.
21. Víra není útočištěm pro lidi bez odvahy, nýbrž povznesením života.
22. Bůh je plný světla a může být nalezen těmi, kdo ho hledají s upřímným srdcem.
23. Čím víc křesťan proniká do Kristova světla, tím víc je schopen chápat cestu každého člověka k Bohu a doprovázet ho na ní.
24. Boží Syn přijal naše tělo, abychom ho mohli poznat, přijmout a následovat.

---

* * *

Drazí nemocní, milí přátelé,

nezadržitelný čas opět přináší konec starého roku a začátek nového – který pro nás věřící – začíná adventem. Znovu si připomeneme dobu, kdy lidé Spasitele neměli (Písmo říká: **„...lid, který žil v temnotě..., který sídlil v krajině a ve stínu smrti“**), ale hlas proroků je udržoval v očekávání. Vždy žasnu nad úchvatnou zvěstí proroka Izaiáše (7,14) **„Hle, panna počne a porodí syna, a dá mu jméno Emanuel, to je Bůh s námi“**, která zazněla 730 let před tím, než se odehrály známé betlémské události. Bůh nezapomíná na svoje sliby, i když má svůj čas.

Milí přátelé, chci také využít této krásné příležitosti, abych Vám jménem nás biskupů, kněží a jáhnů poděkoval za Vaše modlitby i obětované utrpení, a zároveň poprosil o vytrvalost v těchto úmyslech. Je krásné, že díky církvi smíme žít v síti vztahů, kde se navzájem můžeme podpírat. A chci Vás ujistit i o našich modlitbách.

Nedávno jsem se při nějaké příležitosti pokoušel vysvětlit skupině nevěřících lidí, že dnes už se nedá tak snadno říci: „*Boha nikdo neviděl, nikdo si na něj nesáhl.*“ Od chvíle, kdy se Boží Syn pro nás stal člověkem, platí, že Bůh je takový, jaký je Ježíš. „***Kdo viděl mne, viděl Otce.***“ (Jan 14,9) A my jej „vidíme“ skrze oči apoštolů, zvláště evangelistů: „***...co jsme slyšeli, vlastníma očima viděli, bedlivě pozorovali a čeho jsme se vlastníma rukama dotýkali... svědčíme a zvěstujeme vám.***“ (1Jan 1,1) A dotýkali jsme se jej však nejen rukama, ale i bičem a kladivem (pro hříchy celého lidstva). Ale on nás nepřestal milovat, ba právě kvůli nekonečné lásce vůči nám se dobrovolně vydal nepředstavitelnému utrpení, které ovšem nebylo koncem, nýbrž začátkem něčeho zcela nového.

Advent znamená příchod, v první řadě ten Pánův příchod před 2000 lety. Pán je však „ten přicházející“ stále. Přichází při mši sv. do našeho středu, při sv. přijímání do našich srdcí, přichází do srdce člověka při křtu, opět se tam vrací po svátosti smíření. Dává také úžasný příslib všem, kdo o něj stojí: „***Kdo mne miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho přibyték.***“ (Jan 14,23) Naše srdce může být neustále přibytkem celé Nejsvětější Trojice, neustále smíme rozvíjet vztah lásky k Otci i Synu, a sama tato láska „***je nám vyliata do srdce skrze Ducha, který nám byl dán.***“ (Řím 5,5) Advent je takovou jakoby pomůckou, „nácvikem“, abychom si dokázali během celého roku a v každé chvíli našeho života uvědomovat, že Pán přichází. Kéž bychom jej dokázali vždy přijmout s postojem Abraháma v doubravě Mamre: „***Můj Pane, jestliže jsem našel přízeň ve Tvých očích, nepřecházej kolem svého služebníka.***“ Nebo s touhou emauzských učedníků: „***Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.***“ (Lk 24,29)

S přáním krásně prožitého adventu i vánočních svátků

Váš biskup Antonín Basler
společně s arcibiskupem Janem Graubnerem,
biskupem Josefem Nuzíkem
a emeritním biskupem Josefem Hrdličkou